

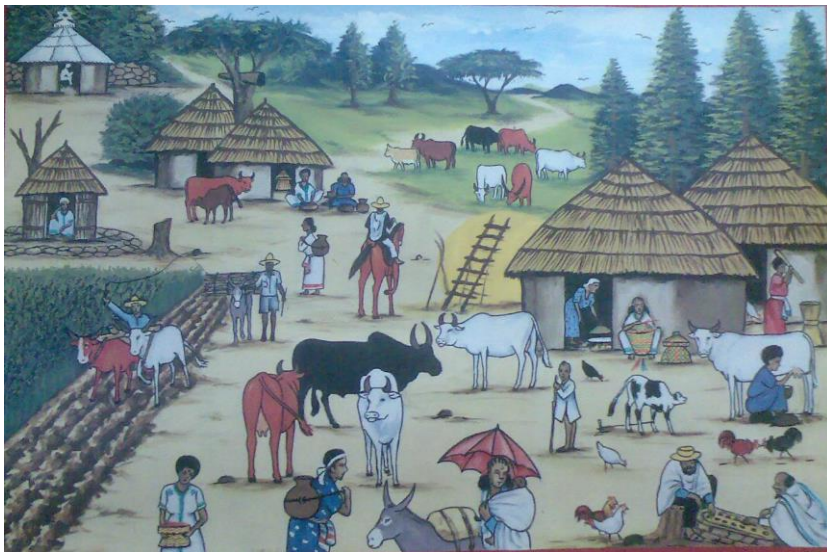

על קצה המזלג..

הסיגד הינו חג אשר נחוג באתיופיה כחג יהודי בלבד החל בכ"ט לחודש חשוון , בסיומה של ספירת חמישים יום לאחר יום הכיפורים. זהו חג השווה בערכו, בעיני יהודי אתיופיה , לחגי התורה ועיקריו היו חידוש הברית שבין האדם והקהילה לקב"ה, קריאה לשמירה על חוקי התורה ולחזרה בתשובה, שימור תקוות הגאולה והשיבה לירושלים וחיוק הסולידאריות החברתית והקהילתית .

העליה מאתיופיה / רח מיכאליס

"חלילן הקסמים של ירושלים
 אל גן העדן בא.
 גן העדן שטהר משך מאות
 במסורות עתיקות.
 בפני קסמי ירושלים
 אין לעמוד.
 צידם געגועים
 יצאו אל המסע המקודש.
 לא נחשים, לא שודדים, לא רוצחים
 גם לא בצרת
 לא יכלו להם, לא כיבו
 את כמיהתם לבוא בשערי הזהב.
 אלפים מהם נפלו,
 אך מעולם הם לא השמיעו קול תלונה,
 לא הסוס או חרטה."

מזכריו של מחנק:

"אני יושב כמה ימים לפני חג הסיגד ושאלו האנשים שאלות שקשורות לחלום של "ציון"-והחלום בכלל.
 מה לפני כתיבת שורות אלו הייתי בשיחה מצניינת עם חניק על מהות החיים בהקשר של חג הסיגד.
 השיחה נעצה בצנייני היום יום, בחלומות ובשאיפות שלו.
 ציקר דבריו עסקו בפסיביות שלו כלפי צמידו. למה אני צריך לחשוב קדימה? מה יצא לי מזה?
 הוא הדגיר זאת כק: "אני רואה את האנשים בשכונה נכנסים לכלא ויוצאים, וואלה הם שמחים על החיים אז למה להתאמץ בוא נלך עם החיים. מה שיהיה יהיה, לא לחשוב יותר מידי..."
 שלא תטעו, מדובר בחניק חכם מאוד מבחינה לימודית שצמיד לסיים את לימודיו עם תוצאות בדרות.
 אולם, השכונה והחברה שהוא מציג ממנה הינה תלווה חיה לפערים שאיתם הוא מתמודד.
 כאשר התחלנו להצמיח בשיחה הצלתי את נושא החלום והצלחה של ביתא ישראל,
 קהילה עתיקה (יש הקושרים אותה לאלות שבת דן לאחר חורבן בית ראשון) שקמה וצמחה את בתיה
 וכפריה, ניתקה באחת את כל שורשיה, על מנת לממש חלום נוסף על ארץ ישראל.
 זו לא הייתה צלחה עקב גירוש, רדיפות, מספר כלכלי או מלחמות.
 איש לא גירש את יהודי אתיופיה מבתיהם. להפך- השלטונות תבעו מהם להישאר, מי שנתפס מחוץ
 לכפרו הושלך לכלא או נורה. יהודי אתיופיה קמו וצמחו את בתיהם מרצונם, למרות דרישת
 השלטונות: צנייט וציריט, פשוטי העם ונכבדים, אנשי הקהילה וראשיה, כולם קמו ללכת, כשהם
 מודרכים צ"י חלום אחד, שאיפה אחת: י ר ו e ל י ט.
 בהקשר זה-

ניסנו להבין מה הוא הדבר הנכסף שהוא חלום צליו- היצר שאליה הוא שואף להגיע.
 למעשה, מה הוא רוצה להיות כשהיה גדול? או היכן הוא רוצה לשרת בצבא וכדומה.
 כאשר בחרנו להסתכל אחורה אל מסורת הצדה הבנו יחד שחייבים להיות אקטיביים.
 להציע לחלום ולא לפחד להגיע ליצר שהצבנו לצדמנו...
 ובהקשר שלי? אני חולם. חולם להוביל קבוצת נערים לפני איוס אל מסע שורשים צומחתי אל ארץ
 מולדתם. אני מאמין שהפרויקט צמיד לצאת...
 חג סיגד משמעותי לכולם, עם מליון חולמים שלא צומחים את צינהם."